

Giấc mộng phù sinh

ISSN: 2734-9195 18:08 22/04/2024

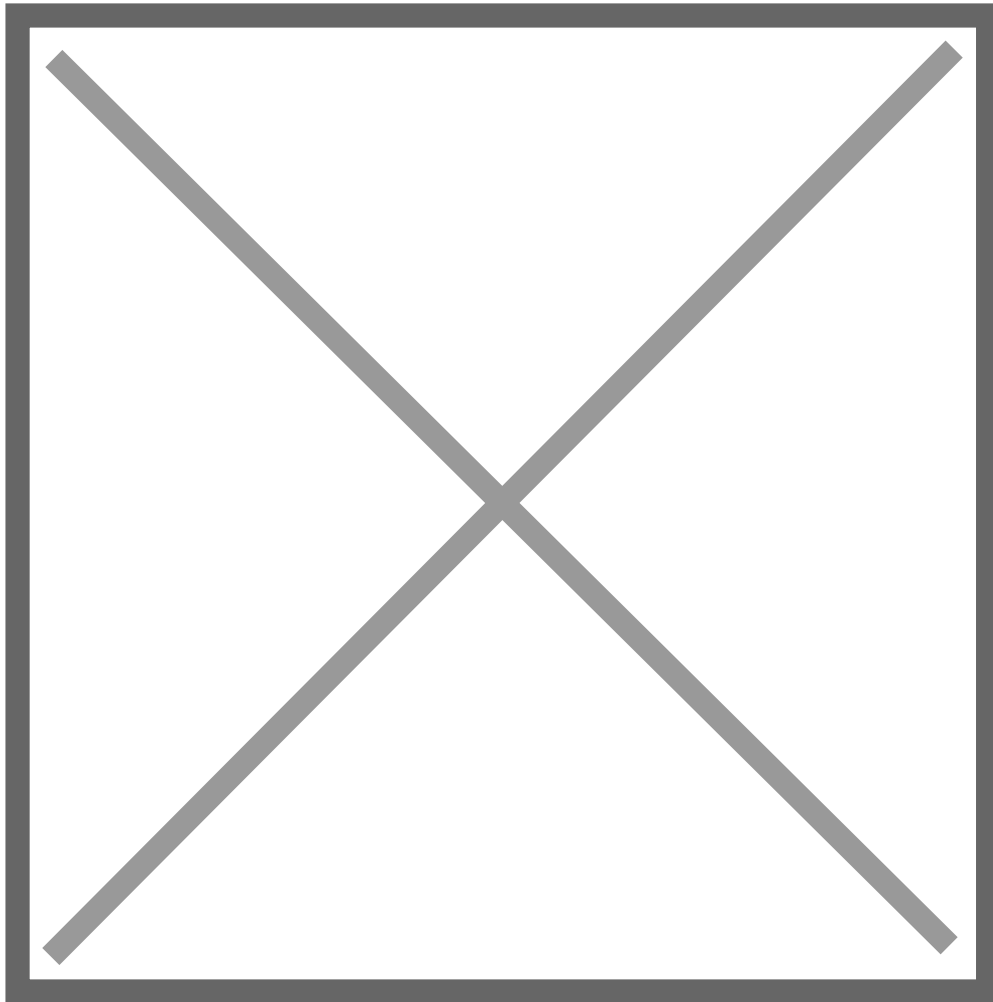
Đời như giấc mộng phù sinh / Nửa chừng tỉnh giấc thấy mình đã xa / Một thời
phiếm mộng phù hoa / Tàn cơn gió lạnh như là khói sương

**Đời như giấc mộng phù sinh/Nửa chừng tỉnh giấc thấy
mình đã xa/Một thời phiếm mộng phù hoa/Tàn cơn gió
lạnh như là khói sương**

Giấc mộng phù sinh

Đời như giấc mộng phù sinh Nửa chừng tỉnh giấc thấy mình đã xa Một thời
phiếm mộng phù hoa Tàn cơn gió lạnh như là khói sương

Ngẩng nhìn một đóa liên hương Trầm lao phủ lối tà dương ngược dòng Hoa yên
nhuộm áo nâu sông Đường xa tuyết lạnh vân phong cuối mùa

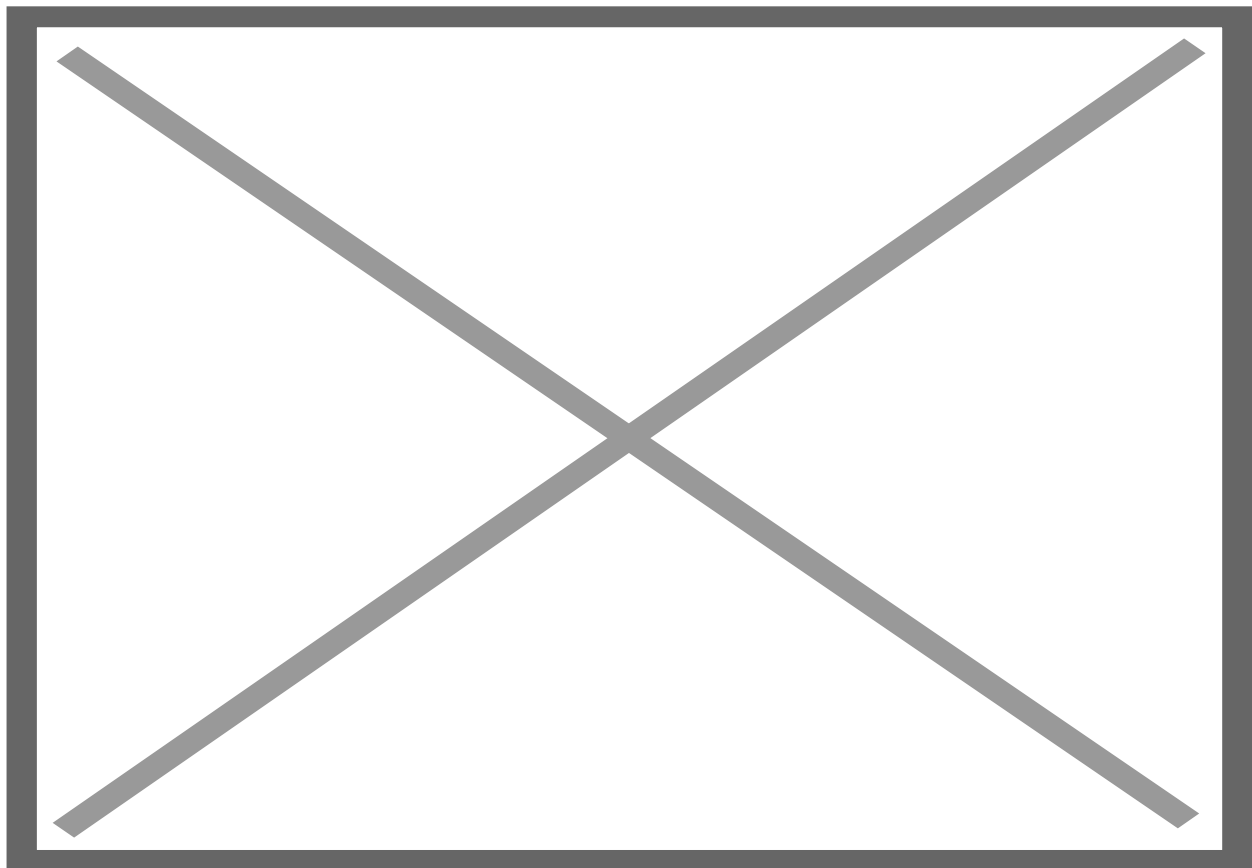
Rơi nhành trúc lặng vườn thưa Ai đi giữa lối bông đùa tỉnh mê Tiếng cười sáo
lộng hả hê Vượt dòng tăm tối tan bề đẳng cay

Vạn trùng trăm nỗi lắm may Về trong tỉnh thức như mây nhẹ bổng Đoạn trừ tiêu
ngã, sắc không Thường sinh một cõi xuôi dòng giác an. ***

Đừng buồn nhé!

Đừng buồn nhé, nở nụ cười mỗi sáng Bỏ ngoài kia những tán thán khen chê Bởi
lời người như gió thổi sơn khê Rồi cũng hóa những tàn hương tan vợi

Đừng buồn nhé dấu cuộc đời có rồi Hãy bình tâm mở lối để tháo ra Bỏ xuống
đây những gánh nặng hàng hà Rồi đứng dậy với tâm hồn nhẹ hẫng

Đừng buồn nhé dẫu cuộc đời có đắng Vị đắng kia rồi cũng sẽ tàn phai Mỗi một ngày nắng sẽ đổi làm hai Đừng giữ lại những nỗi lòng lạnh lẽo

Một đời người đã bao lần khô héo Những buồn vui hoạn nạn lẫn hơn thua Đầy phàm phu trong tham oán đối lừa Lòng vỡ vụn như sóng ngoài bờ cát

Sau đau đớn sẽ là ngày thanh thoát Chiếc lá xanh tươi mát giữa suối nguồn Một đời người qua mấy cuộc thảm thương Mới chợt ước được về nơi tĩnh lặng

Người về nhé! ngồi đây và sưởi ấm Một nhành mây và ngọn nắng cuối mùa Đã qua rồi những vương bận hơn thua Người về dưới mái hiên Chùa thanh vắng

Đêm vỗ lại những giấc nồng lành lặn Rải yêu thương và những hạt từ bi Nghe chuông lặng, mở tâm hồn an ổn Bỏ trầm luân và những chuyện tư nghi.

Tác giả: **Võ Đào Phương Trâm**